

Necip Fâzıl Kısakürek

NECİP FÂZIL KISAKÜREK

Ömer ÖZTÜRKMEN

O bir dehâydı.. Bizim gençliğimiz onun gür sesiyle uyandı, onun şiirleriyle beslendi, onun estetiğiyle yaşadı..

Bir başka insandı o, ufkumuzu açan..

Kültür ve düşünce yapımızda Tanzimatla başlayan yozlaşmanın ve kendi köklerine yabancılaştırmanın çarkını, yüreğinden kalemine kan çekerek durduran ve bir muşamba dekor boşluğunda hapsolmuş insanımıza kendi kimliğini yeniden hatırlatan gerçek bir dehâydı rahmetli Necip Fazıl Kısakürek..

Türlü entrikalarla, çeşitli oyunbazlıklarla kilitlendiğimiz bu eğreti dünyada bir mâverâ kapısı aralamıştı bize..

Onyedinci ölüm yıldönümünde onu rahmetle anarken onun Türk şiirine olduğu kadar, belki de daha fazla, fikir hayatımıza ve metafizik ürpertilerle dokuduğu estetik dünyamıza derin etkileri olduğunu minnetle hatırlamamak mümkün değil..

Öyle ki, 1930'lardan beri akıp gelen Türk şiiri İkinci Yeniler de dahil, hâlâ onun etkisiyle, onun nefesiyle sürüp gidiyor..

Metafizik ürpertiler ve rûhî tırmanışlarla hakikatı, mutlak hakikatı arayan bir şairdi o.. Med ve cezirler şairi.. "Şiir en büyük tecrid işidir" diyordu, öyle bir tecrid ki "yokluk bile yok orada"

Çile şiiri şüphesiz en büyük eseri.. Dünya nimetlerinin sel gibi aktığı bir ortamı elinin tersiyle iten ve bütün ruhuyla kendisini ötelere ötesindeki sonsuzluğa bırakmıştı..

Öteler, öteler gayemin malı.

Mesafe ekinim, zaman madenim

Gökte saman yolu benim olmalı

Dipsizlik gölünde inciler benim.

Herkesin sustuğu, sindiği bir dönemde yumruğunu masaya vurarak İslam'ı gündeme getiren oydu..

İslam davasına düştüğü andan itibaren gençliğinde ona övgüler yağdıran kalemler zehir saçmaya başlamışlardı.. “Tek mısraı bütün Türk edebiyatına bedeldir” diyen Falih Rıfkı ona karşı âdetâ savaş açmıştı..

O ise, herşeye boş veriyor, söylenenleri ve yazılanları kaale almıyordu.. Dünya ile ilgili herşeyi ikinci plana atmıştı.. Gözü samanyolunda, ruhu mâverada yaşayan bir insandı artık..

Kaçır beni âhenk al beni birlik
Artık barınamam gölge varlıkta
Ver cüceye onun olsun şairlik
Benim gözüm büyük sanatkârlıkta

Şiir anlayışına gelince onu kendi ağzından anlatalım:

“Şiir derin bir çiledir.. Acemiliğin ve kolaylığın değil, hatta ustalık ve çetinliğin de ötesinde geçme cehdini yaşatmaktır.. Üstün bir nizâmın sırrına ermeyenler onu başaramazlar..

Metafizik ürperti, yakıcı hayal, kuşatıcı hassasiyet ve çilekeş tecrid, şiirin doğurucu unsurlarıdır..

Bizce şiir mutlak hakikatı arama işidir.. Eşya ve hadiselerin bütün mantık yasaklarına rağmen, en mahrem, en mahcup, en nazik ve en hassas nahiyesini tutarak ve nisbetlerini bularak mutlak hakikatı arama işi..

Mutlak hakikat Allah'tır. Şiir, Allah'ı sır ve güzellik yolunda arama işidir..

Şiirde başlıca iki mühim unsur vardır: His ve fikir.. Şiir düşüncenin duygulaşması, duygunun düşünceleşmesi şeklinde bu iki unsurdan her birinin öbürünü kendi nefesine irca etmek isteyişindeki mesut med ve cezirden doğar..

Üstün sanatkâr, sabit kalıp ve şekil bağlılığı içinde her an, her mısra ve kelimedede eski şekli ve kalıbını yenileyebilendir..